

Abstrakt

Sportovní rybaření je jednou z nejdůležitějších rekreačních aktivit a zároveň jedním s nejvýraznějšími způsoby jak člověk ovlivňuje vodní ekosystémy a rybí populace. Socio-ekonomické trendy i rybožraví predátoři přitom hrají ve sportovním rybaření důležitou roli.

Jedním z poznatků práce byl fakt, že se vydra říční živí převážně malými rybami (5-10 g), a to u druhů, které jsou velice početné, a mají malý význam pro rybáře. V tomto případě dominoval v potravě vydry hrouzek obecný. Překryv mezi úlovky vyder a rybářů byl velice malý. Rybářsky významné druhy lososovitých ryb tvořily pouze malý podíl potravy vydry (10 % podle biomasy). Kormoráni se také živí především malými rybami (10-100 g), a to u druhů, které jsou taktéž velice početné. V tomto případě dominovala v potravě kormoránů plotice obecná. Rybářsky významné druhy ryb představovaly pouze 10 % v potravě kormoránů. Kormoráni sice odstraňují především početné druhy a malé ryby, nicméně tyto ryby slouží jako potrava pro dravce. Malé ryby by zároveň mohly v budoucnu dorůst do lovitelné velikosti.

Záchranný program lososa obecného nebyl prozatím příliš úspěšný. Predace kormoránů na lososech není ovšem důvodem jeho neúspěchu. Největší problém je na dolním Labi na území Německa, kde dochází k vysoké mortalitě migrujících lososů. Pokud má být tento program úspěšný, bude potřeba zjistit, jaký je hlavní důvod mortality lososů právě na dolním Labi.

Sportovní rybaření je na vzestupu. Počty rybářů i rybářských návštěv na revírech se zvyšují, rybáři navštěvují více různých revírů a jsou méně fixováni na své oblíbené revíry. Počet kontrol rybářské stráže se také zvyšuje. Na druhou stranu, úlovek ryb se snižuje, a to především proto, že roste popularity strategie chyt'-a-pust'. Revíry v městských a přírodních lokalitách se většinou odlišují ve svém využívání. Počty návštěv jsou podobné, ale rybáři si odnáší více ryb z městských revírů. Na druhou stranu, přírodní revíry vykazují více kontrol rybářské stráže. Rybaření vypadá také výrazně jinak na malých a velkých rybářských revírech. Největší revíry nevykazují nejvíce návštěv ani nejvíce úlovků – toto prvenství patří středně velkým revírům. Rybářský management by měl při rozhodování vzít v potaz fakt, že se rozdílné typy revírů chovají rybářsky jinak.

Velkoplošná regulace úlovků lipana podhorního pomocí zvýšení minimální lovné míry z 30 na 40 cm neměla žádný vliv na celkový počet úlovků lipana ve studované lokalitě. Tato regulace ale výrazně ovlivnila rozložení úlovků mezi jednotlivými rybářskými revíry, a také ovlivnila průměrnou hmotnost ulovených lipanů. Rybáři vykazovali vysoko míru solidarity s lipanem, a ukázalo se, že výrazně podporují ochranu lipana obecně, a to především proto, že jsou si vědomi špatného stavu populací lipana. Regulace lovu mohou být někdy prospěšné a užitečné, nicméně ve výsledku záleží především na názoru rybářů a jejich chování na samotných revírech.